

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Værker i Mindeudgave

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 332. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang03val-shoot-idm140687570748656/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Hø i de nye Sofaer og Skrivebordene faldt fra hinanden, saa de skrævede.

Aktieselskabets nye Udstyr var Egetræsmøblement med Staalhængsler paa alle Skufferne og alvorlige Sofaer, hvis stenhaarde Sæder og Rygge var betrukket med brunt Klæde. Udstyret var leveret af Bygmester Martens' første Leverandør.

Stær var allerede borte og havde smækket Døren i, ind til sig selv. Han satte sig foran sit Bord, bestandig oprørt, tænkende paa sine otte Linjer: En Maskine er man, sagde han, en Maskine. Man maa en Gang gaa fra denne Anstalt.

Han faldt sammen, træt, som en slagen Mand: Hver Aften tænkte Stær paa „hellere at gaa fra denne Anstalt“; og hver Dag blev han og skrev videre for at leve som en Mand, hvis Blod blev tappet draabevis.

— Ja, ja, sagde han, ja, ja — det er ikke anderledes. Han stod op og tog Frakken paa for at gaa hjem. Hr. Stær gik saa tungt i Trapperne, som om han bar de Mile af Papir, han i tyve Aar havde skrevet fulde, i en uhyre Victoriarulle paa sin Ryg.

Berg gik hen ad Gangen, ind til sig selv, for at se, om der var Korrektur. Hans Kontubernal, Arnoldsen — „en af Bergs Generation“, som Redaktøren sagde — sad ved det andet Skrivebord og de hilste paa hinanden med et Nik. Der laa paa Bergs Bord hverken Korrekturer eller Breve, og han drev frem og tilbage paa Gulvet uden Lyst til at tage sig noget til.

— Den Maskine, sagde han irriteret.

— Hvilket? Arnoldsen løftede Hovedet fra sit Papir: ja . . . sagde han og skrev videre. Berg så, henne fra Døren, paa Arnoldsens sært hvide Ansigt og den kvindelige Mund, hvis Læber uafsladelig sitrede, naar han skrev.

— Hvad skriver De? sagde han.

— Aa — nogle Noter . . . Arnoldsen blev siddende bøjet.

Berg havde faaet Arnoldsen til „Bladet“ efter at have